

LILIANA URSU

Poeme

FIICE ȘI TAȚI

E capăt de linie, aproape noiembrie
și palinca își zornăie armonica
ademenitoare

coșul cu nuci, funia de usturoi,
briceagul de la tata
toate închipuie o natură moartă
cu toamnă senină
și cîntec de rămas bun,
cu verbe călătorind în dirijabile.

și bunicul își consultă tacticos ceasul
în timp ce fochistul mai aruncă o lopată
cu cărbuni hrănind armăsarul de fier

și tatăl Terezei acolo în cețurile nordvestului american
ridică fumul în coșurile caselor de pe strada lui
unii îi spun *începătorul focului*
pentru câțiva dolari se scoală cu noaptea în cap
și intră în toate casele vecinilor și le face focul
ca ei să se trezească fericiți în zori
în dulcea căldură a primei promisiuni a zilei

„ulyse cel trist” îi spunea tata ceasului
primit de la bunicul
„așa merită să-i spun fiindcă a văzut atâtea a făcut

două războaie

și limbile lui n-au ieșit nicicând
din colivia ceasului”

cheotori de mătase, striga țiganca stirbă, căpestre vieneze
brăcinare ungurești din piele de urs și odicolon
marfă de contrabandă, zicea bunicul și-și vedea de treabă
dând pagină după pagină
și șoptind numai pentru el *cerul stă deschis deasupra omului*
bun, așa să știți

lăsați negoțul și banii !

să cauți căldura unei palme
și soarele unei șuvițe blonde

mai degrabă decât
să spui vorbe grele sau fără de noimă

tereza s-a sculat odată cu cocoșii ce vesteau
pârğa dimineții
și a pornit cu barca tatălui ei
adăpostită de merii și irișii și rododendronii Georgiei
la pescuit de somoni
în strâmtoarea Juan de Fuca,
și un caiet cu coperți de mătase
pentru poezii

să știi, Liliana, că încă mai păstrez pălăria tatei
în care mi-a adus în zori un porumbel alb
mi-a spus ea în timp ce în dimineața cețoasă
ieșise în curte să pună semințe în căsuțele
pentru păsări colibri
știi, sunt mai ușoare decât aerul,
emailul și sideful le îmbracă
cum balerinele tutu-ul la Balșoi

ah, balerinele visului,
și cartea ideală:
o aripă scrisă
cu un poem
ce începe
și se termină
în cer

Brașov, la 22 octombrie 2012

SE LUMINA

în podișul meu transilvan
zilele-s mai tinere,
amintirile mai vechi,

strălucite,

asemeni vinurilor
ce pe măsură ce îmbătrânesc
mai bune se fac.